

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod non est aliquid in Deo quod non sit Deus. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

festum est Deum abusue substantia vocari. ut nomine visitatione intelligatur essentia, & vere ac proprie dicitur, ita ut fortasse solum Deum dici oporteat essentiam. Est enim vere solus, quia incommutabilis est.

Quod non est aliquid in Deo quod non sit Deus.

HIVVS autem essentiæ simplicitas ac sinceritas Paulo post tanta est, q; non est in ea aliud, quod non sit ipsa: medium l. 7. sed id est habens, & quod habetur. Vnde Hilari⁹ in septimo libro de Trinitate ait, Non ex cōpositis Non longe à fine libri. De⁹, qui vita est, subsistit: neque qui virtus est, ex infirmis continetur: neq; qui lux, ex obscuris coaptratur, neq; qui spiritus est, ex disparibus formulis est: totū quod in eo est, vnum est. Idem in octauo libro de Trin. Non humano modo ex cōpositis De⁹ est, vt in eo aliud sit quod ab eo habetur, & aliud sit ipse qui habeat: sed totū vna est natura scil. perfecta & infinita, & nō ex disparibus cōstituta, sed viuens per totū ipsa. De hoc eodem Boetius in Boetius c. 3. primo libr. de Trinitate ait: Quocirca hoc verè vñū est, In quo nullus numer⁹, nullum in eo aliud Cap. 9. circa finem eiusdem 10. 3. præter id quod in eo est: neq; enim subiectum fieri potest. Aug. quoque in libro de fide & symbolo dicit, in Dei substantia nō est aliquid quod non sit substantia: quasi aliud sit ibi substantia, aliud quod accidit substantię. Sed quicquid intelligi potest, substantia est. Verū hæc dici possunt facile, & credi: videri autē nisi puro corde omnino non possunt. Item Aug. in xv. lib. de Trin. Sic habetur in natura vniuersijsq; trium, q; qui habet, sicut immutabili simplexq; substantia. Vnde Isidor. ait: Deus simplex dicitur, siue non amittendo quod habet, seu quod aliud nō est ipse, & aliud quod in ipso est. Et cū tantæ simplicitatis atq; sinceritatis sit natura diuina, est tamē in ea Trinitas personarum. Vnde Aug. in li. 11. de ciuitate Dei: Non ppter hoc natu-

ram summi boni simplicē dicimus: quia est pater
in ea solus, aut filius in ea solus, aut spiritus sanctus
in ea solus, aut quia est sola ista nominū Trin. sue
subsistētia personarū, sicut Sabelliani putauerūt.
Sed ideo simplex dicitur, quia est hoc quod ha-
bet: excepto quod relative quāque persona ad al-
teram dicitur, nec est ipsa. Nam utique pater ha-
bet filium, ad quē relative dicitur, nec tamen ipse
est filius: & filius habet patrem, nec ramē ipse est
pater. In quo vero ad semet ipsum dicitur, non ad
alterum, hoc est quod habet: sicut ad semet ipsum
dicitur unus habēdo vitam, & eadē vita est ipse.
Propter hoc utique natura hēc dicitur simplex, q
non sit aliud habens, & aliud id quod habet, sicut
in ceteris rebus est. Nō enim habens h̄ quorem li-
quor est, nec corpus color, nec anima est sapiētia.
Ecce quanta est identitas, quāta est vnitas, immu-
tabilitas, simplicitas, puritas diuinē substātiz, iu-
xta infirmitatis nostrę valetudinē assignauimus.

DE DISTINCTIONE TRIVM PERSONARVM.

DISTINCT. IX.

A

NVNC ad distinctionē trium personarum ac-
cedamus. Teneamus ergo, ut docet August. in
*Aug. Cap. I.
tom. 3.*

li. de fide ad Petrum, patrem & filium & Spi-
ritum sanctum vnum esse Deum naturaliter: nec
tamen ipsum patrem esse, qui filius est, nec filium
esse ipsum qui pater est, nec spiritum sanctum esse
ipsum qui pater est, aut filii. Vna enim est essentia
patris & filii & Sp. S. in qua non est aliud pater,
aliud filius, aliud spiritus sanctus: quamvis perso-
naliter alius sit pater, alius spiritus sanctus.

Hic de coeternitate filii cum patre. B

GENITVS est enim à patre filius, & ideo alius,
nec tamen ante fuit pater, quam filius. coeternas
enim sunt sibi tres personæ.

Argu.

